

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0013/2010

5.2.2010

REKOMMENDATION

om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om behandling och överföring av uppgifter om finansiella betalningsmeddelanden från Europeiska unionen till Förenta staterna i enlighet med programmet för att spåra finansiering av terrorism
(0535/1/2010REV – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Jeanine Hennis-Plasschaert

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Ändringsförslag till akt

Parlamentets ändringar markeras med *fetkursiv stil*. I samband med ändringsakter ska de delar av en återgiven befintlig rättsakt som inte ändrats av förslaget till akt, men som parlamentet önskar ändra, markeras med **fet stil**. Eventuella strykningar ska i sådana fall markeras enligt följande: [...]. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursiveringen används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION.....	5
MOTIVERING	6
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	13

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om behandling och överföring av uppgifter om finansiella betalningsmeddelanden från Europeiska unionen till Förenta staterna i enlighet med programmet för att spåra finansiering av terrorism (0535/1/2010REV – C7-0004/2010 – 2009/0190(NLE))

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2009)0703 och 5305/1/2010REV),
 - med beaktande av texten till avtalet mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater om behandling och överföring av uppgifter om finansiella betalningsmeddelanden från Europeiska unionen till Förenta staterna i enlighet med programmet för att spåra finansiering av terrorism (16110/2009),
 - med beaktande av sin resolution av den 17 september 2009 om det planerade internationella avtalet om att låta Förenta staternas finansdepartement få tillgång till betalningsuppgifter för att förebygga och bekämpa terrorism och finansiering av terrorism¹,
 - med beaktande av rådets begäran om parlamentets godkännande i enlighet med artikel 218.6 a jämfört med artiklarna 82.1 d och 87.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0004/2010),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0013/2010).
1. Europaparlamentet ger inte sitt godkännande till ingåendet av avtalet.
 2. Europaparlamentet kräver att Europeiska kommissionen omgående överlämnar sina rekommendationer till rådet i fråga om ett långsiktigt avtal med Förenta staterna om förhindrande av finansiering av terrorism. Parlamentet upprepar att alla nya avtal på detta område bör vara i överensstämmelse med det nya regelverk som har inrättats genom Lissabonfördraget och med Europeiska unionens nu bindande stadga om de grundläggande rättigheterna, och upprepar de krav det framförde i sin resolution av den 17 september 2009, särskilt punkterna 7–13.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Förenta staternas regering parlamentets ståndpunkt.

¹ Antagna texter; P7_TA-PROV(2009)0016.

MOTIVERING

1. Bakgrund

Efter terroristangreppen den 11 september 2001 utarbetade det amerikanska finansdepartementet ett program för att spåra finansiering av terrorism ("Terrorist Finance Tracking Program", TFTP), och kräver med hänvisning till detta att medelst administrativa förelägganden få tillgång till finansiella uppgifter som skickas över Swift¹. Många av dessa uppgifter har sitt ursprung i EU-medlemsstater.

Sommaren 2006 avslöjade amerikanska medier TFTP:s verksamhet. Nyheten blev föremål för hätsk diskussion i EU. Till följd av detta inledde rådet och kommissionen diskussioner med det amerikanska finansdepartementet i början av 2007. Som ett resultat av dessa diskussioner gjorde finansdepartementet en rad ensidiga åtaganden gentemot EU i juni 2007 (de så kallade "TFTP Representations" eller "påpekandena").

I mars 2008 meddelade kommissionen att den hade utsett domaren Jean-Louis Bruguière till uppdraget som "framstående europeisk person" med ansvar för att kontrollera att programmet sköts i enlighet med den amerikanska administrationens påpekanden. En första rapport utarbetades i december 2008. Jean-Louis Bruguière har just lagt sista handen vid sin andra och slutliga rapport. Föredraganden mottog kopia på denna (med sekretessgrad "EU restricted") måndagen den 1 februari 2010.

För att ge ökad datasäkerhet lagrade Swift tills nyligen alla meddelanden på två identiska servrar ("spegelservrar"), en i Europa och en i Förenta staterna. I oktober 2007 annonserade dock företaget att en ny meddelandearkitektur skulle tas i bruk den 1 januari 2010, varpå alla EU-interna meddelanden (inklusive meddelanden till och från unionens europeiska grannländer) endast kommer att behandlas och lagras inom Europa.

Detta innebär i praktiken att en ansenlig del av det flöde av uppgifter som har utgjort underlaget för TFTP:s förelägganden inte längre kommer att lagras i Förenta staterna, och att de amerikanska myndigheterna därmed inte längre har tillgång till en stor del av de Swift-uppgifter som kom dess väg med den tidigare meddelandearkitekturen.

Som svar på en begäran från de amerikanska myndigheterna beslutade rådet att förhandla om ett (tidsbegränsat) internationellt avtal. **Den 30 november 2009 undertecknade rådet ett interimsavtal mellan EU och Förenta staterna om behandling och överföring av uppgifter om finansiella betalningsmeddelanden från EU till Förenta staterna som ett led i Förenta staternas program för att spåra finansiering av terrorism** (avtalet om finansiella betalningsmeddelanden). Avtalet ska tillämpas provisoriskt från och med den 1 februari 2010 och löpa ut senast den 31 oktober 2010.

¹ Swift (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication) är ett enligt belgisk rätt bildat företag som tillhandahåller säker hantering av finansiella betalningsmeddelanden. Företaget har i runda tal 8 500 kunder, varav 7 800 är finansinstitut.

I enlighet med bestämmelserna i Lissabonfördraget **krävs Europaparlamentets godkännande till det formella ingåendet av detta interimsavtal.** Eftersom det internationella avtalet redan har undertecknats har Europaparlamentet endast att ge eller vägra sitt godkännande.

2. Det transatlantiska samarbetets betydelse för kampen mot terrorismen

Föredraganden är noga med att klargöra att hon förespråkar ett EU som är öppet, demokratiskt, starkt och utåtriktat, som sätter ett särskilt värde på de transatlantiska förbindelserna och som kan agera sida vid sida med Förenta staterna som en medspelare snarare än som en motvikt. Det råder inget tvivel om att Förenta staterna och EU står närmare varandra än vad endera står i förhållande till någon annan huvudaktör på den internationella arenan.

Föredraganden erinrar om att parlamentet välkomnade ”Washingtondeklaration” (av den 28 oktober 2009) om att stärka det transatlantiska samarbetet inom området för frihet, säkerhet och rättvisa i fråga om respekten för de mänskliga rättigheterna och medborgerliga friheterna, och betonar emfatiskt att det transatlantiska samarbetet behövs. Hon understryker att det krävs fortsatt och utökat samarbete mellan lagstiftare i Förenta staterna och EU kring frågor av gemensamt intresse, och är övertygad om att ramen för det transatlantiska samarbetet i kampen mot terrorismen bör vidareutvecklas och förbättras.

Sedan den 11 september 2001 har EU och Förenta staterna förhandlat fram ett flertal avtal i frågor som rör området för frihet, säkerhet och rättvisa. De olika avtalen var föremål för separata förhandlingar. Ett ofta återkommande problem i dessa gällde hanteringen av personuppgifter och frågan om uppgiftsskydd. För att lösa dessa återkommande problem har parlamentet sedan 2003 krävt att parterna fastställer ett enhetligt regelverk för uppgiftsskydd och att de på grundval av detta inleder förhandlingar om ett bindande transatlantiskt avtal.

Den 6 november 2006 inrättades en högnivågrupp EU-USA för att diskutera ”integritetsskydd och skydd av personuppgifter inom ramen för informationsutbyte för brottsbekämpningsändamål, som led i en bredare diskussion mellan EU och Förenta staterna om bästa sättet att förebygga och bekämpa terrorism och allvarlig gränsöverskridande brottslighet”. Den 28 maj 2008 lade gruppen fram sin slutrapport i vilken den redogör för ett antal mycket allmänna principer. Vid ett möte den 12 december 2008 förklarade EU:s och Förenta staternas ministrar för rättsliga och inrikes frågor att de hade identifierat såväl en rad gemensamma principer som ett antal olösta frågor beträffande integritetsskydd och skydd av personuppgifter, och att de avsåg att inleda förhandlingar om ett bindande internationellt avtal så snart som möjligt.

Föredraganden anser att till skillnad från förteckningen av principer (och om denna överhuvudtaget ska tillföra något) är ett sådant bindande internationellt avtal av avgörande betydelse. Avtalet ska gälla enskilda begäranden och, i tillämpliga fall, automatiska överföringar av större datamängder. Vidare innebär förklaringen från december 2008 endast ett politiskt åtagande, och den tarvar därför uppföljning. Enligt det ”Stockholmsprogram” som antogs den 10 december 2009 bör förhandlingar om ett bindande internationellt avtal inledas under de kommande månaderna.

Vad gäller TFTP måste programmet betraktas som en avvikelse från europeisk rättspraxis för hur rättsvårdande myndigheter i brottsbekämpande syfte ges tillgång till uppgifter om enskilda personers ekonomiska förhållanden, dvs. genom fullmakter och förelägganden utfärdade av domstol för att granska specifika transaktioner och inte genom vidlyftiga administrativa förelägganden för miljontals uppgiftsposter.

När, som nämnts, uppgifter om programmet läcktes (i mitten av 2006 av amerikanska medier) ledde detta, inte oväntat, till en proteststorm i EU. Fokus för denna var i första rummet uppfattningen att TFTP är oförenlig med de skyldigheter som följer av såväl dataskyddsdirektivet (direktiv 95/46/EG) som medlemsstaternas egna lagar i tillämpning av detta direktiv.

Vidare har vad som ursprungligen kunde ses som en tillfällig åtgärd (som svar på angreppen den 11 september 2001) i praktiken blivit en bestående ordning, utan att detta har föregåtts av ett specifikt godkännande eller bemyndigande av EU:s myndigheter, en äkta transatlantisk utvärdering av vilka konsekvenser det har fått eller några framåtblickande transatlantiska förhandlingar som beaktar såväl konsekvenserna för dataskyddet som säkerhetsaspekter och frågan om rättsligt samarbete. Detta tillvägagångssätt har uppenbarligen inte bidragit till att stärka förtroendet för det transatlantiska samarbetet för att bekämpa terrorismen.

Det kan inte förnekas att det föreslagna, löst formulerade avtalet om finansiella betalningsmeddelanden innebär att EU fortsatt skulle lägga ut sin ekonomiska underrättelseverksamhet på entreprenad till Förenta staterna. I detta avseende delar föredraganden Swifts uppfattning att den diskussion som nu förs inte gäller Swift i sig utan **hur Europa skulle kunna samarbete med Förenta staterna för att bekämpa terrorismen, och hur leverantörer av finansiella betalningsmeddelanden ska uppmanas att bidra till denna kamp**, eller mer allmänt hur uppgifter som insamlats i kommersiellt syfte får användas för brottsbekämpningsändamål.

Föredraganden anser vidare att europeiska rättsliga krav om att personuppgifter måste behandlas på ett rättvist, proportionerligt och lagenligt sätt inte får komprometteras, och att EU och dess medlemsstater hittills inte har visat sig starka och tydliga nog att sätta sina egna mål.

Avslutningsvis är det inte svårt att föreställa sig att om det föreslagna avtalet om finansiella betalningsmeddelanden antas i sin nuvarande form kan det bli svårt att stå emot begäranden om tillgång till andra typer av handelsrelaterade uppgifter, exempelvis uppgifter lagrade hos Skype, PayPal och andra IT-företag som eventuellt kan komma att uppmärksammas i brottsbekämpande syfte.

3. Rättsliga aspekter på avtalet om finansiella betalningsmeddelanden (inte uttömmande)

Med hänvisning till huvudpunkterna i Europaparlamentets resolution i denna fråga av den 17 september 2009 vill föredraganden göra följande kommentarer om avtalstexten:

Vad proportionalitetsprincipen beträffar kan Swift inte, av såväl tekniska som förvaltningsmässiga skäl, söka i meddelandenas ”innehåll”, och kan därför inte göra sökningar i databasen för enskilda personer utifrån kriterier som namn, adresser och/eller fakturanummer. Det betyder att Swift skulle vara tekniskt oförmögen att tillmötesgå en begäran enligt artikel 4 i avtalet om finansiella betalningsmeddelanden att tillhandahålla uppgifter om en viss person. Vad Swift skulle kunna göra är att överföra en större datamängd. I denna mängd av meddelanden skulle det eventuellt gå att finna de specifika uppgifter (exempelvis en viss persons namn eller adress) som myndigheten eftersöker i terrorismbekämpningssyfte. På grund av det sätt som företagets databas är uppbyggt är det alltså omöjligt att rikta s.k. begränsade begäranden till Swift.

Detta betyder att Swift måste överföra hela eller i stort sett hela innehållet i sin databas till det amerikanska finansdepartementet. **Detta strider mot uppgiftsskyddslagstiftningens grundläggande principer**, dvs. nödvändighetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Detta är inte något som kan rättas till i efterhand med hjälp av en tillsyns- eller kontrollmekanism.

Obs: EU:s bestämmelser om att spåra finansiering av terrorism är inriktade på rapportering av misstänkta eller oregelbundna transaktioner som görs av enskilda finansiella aktörer.

Faktiskt vore det bättre att **låta Swift ha den utrustning som krävs för att själv kunna göra målinriktade sökningar i de uppgiftsmängder som företaget lagrar och behandlar**, istället för att tvinga företaget att överföra dem i stora partier till Förenta staterna. Därmed skulle man även hålla fast vid den praxis som EU tillämpar i fråga om uppgifter som lagras av leverantörer av telekommunikationstjänster.

Avtalet om finansiella betalningsmeddelanden anger inte uttryckligen att **begäranden om överföringar ska vara tidsbestämda**. Avtalet anger heller inte uttryckligen att begäranden om överföringar ska vara **föremål för rättsligt bemyndigande**, och definierar inte i tillräcklig grad **villkoren under vilka Förenta staterna får dela TFTP-uppgifter med tredjeländer**. Avtalet anger inte att myndigheternas tillgång till uppgifter från Swift ska vara **föremål för offentlig kontroll och tillsyn**, även om avtalets tillämpning är föremål för den amerikanska kongressens kontrollutskott.

Enligt avtalet om finansiella betalningsmeddelanden ska alla icke-framtagna uppgifter raderas efter en angiven tidsperiod. Däremot ska framtagna uppgifter ”omfattas av den lagringstid för uppgifter som gäller för den berörda myndigheten (...)”. Avtalet ger **ingen uppgift om hur lång denna lagringstid får vara**.

Rätten för registrerade personer att **få tillgång till, korrigera, få ersättning för och domstolspröva uppgifter utanför EU** definieras inte i tillräcklig grad.

Avtalet **innehåller inga garantier om att europeiska medborgare och företag ska åtnjuta samma rättigheter och garantier enligt amerikansk lag som de skulle åtnjuta inom EU**. Vidare anger inte avtalet de villkor som gäller för att en person eller ett företag som befinner sig utanför Förenta staterna **ska underrättas om att personen eller företaget i fråga är föremål för ett ogynnsamt administrativt beslut**.

Medan rådet insisterar på att ”det är i EU:s intresse att se till att TFTP kan fortsätta sin verksamhet som tidigare trots Swifts nya arkitektur, och därmed, i juridisk bemärkelse, att slå vakt om överföringen av relevanta uppgifter till det amerikanska finansdepartementet, eftersom det är myndigheter i medlemsstaterna som har haft störst nytta av uppslag från TFTP”, **är det omöjligt att hävda att det därvidlag råder någon form av ömsesidighet i äkta mening.** En sådan ömsesidighet skulle kräva att myndigheterna i Förenta staterna gav sina motsvarigheter i EU rätt och möjlighet att skaffa fram och utnyttja betalningsuppgifter och relaterade uppgifter som lagras på servrar i Förenta staterna.

Vidare, beträffande det föreslagna avtalet om finansiella betalningsmeddelanden, **har rådet inte lyckats att förtydliga den exakta rollen för den ”myndighet” som ska ges ansvar för att ta emot begäranden från det amerikanska finansdepartementet** (och att särskilt beakta vilka befogenheter en sådan ”myndighet” skulle förses med och på vilket sätt dessa skulle kunna verkställas).

Formuleringen ”intended not to derogate” (artikel 13 i avtalet om finansiella betalningsmeddelanden) saknar motsvarighet i EU-fördragen liksom i EU:s lagstiftning i övrigt, **och dess innebörd är synnerligen oklar.**

4. Interinstitutionella relationer

När rådet begärde parlamentets godkännande av ingåendet av avtalet om finansiella betalningsmeddelanden rådde sådana omständigheter att det av praktiska skäl blev omöjligt för parlamentet att reagera innan avtalet började tillämpas provisoriskt. Därmed hade rådet gett parlamentet en tidsfrist som bröt mot andan i artikel 218.6 a i EUF-fördraget och som också delvis urholkade de rättsliga och praktiska följderna av parlamentets beslut enligt godkännandeförfarandet, i synnerhet i fråga om den provisoriska tillämpningen.

Upplysningar om genomförandet av avtalet om finansiella betalningsmeddelanden är av direkt relevans för förhandlingarna om och ingåendet av det långsiktiga avtal som avses i artikel 15.4 i detsamma, och därför har parlamentet rätt att få tillgång till sådana upplysningar.

Det står klart att parlamentet ”omedelbart och fullständigt [ska] informeras i alla skeden av förfarandet”. Syftet med denna informationsplikt är inte att parlamentet överksamt bara ska ta del av vad de andra institutionerna gör, utan att ge det en möjlighet att påverka kommissionen och rådet när det gäller avtalets innehåll, så att parlamentets godkännande av den slutliga lydelsen underlättas. Plikten att informera parlamentet är vidare en del av institutionernas mer allmänna skyldighet att ”samarbeta lojalt med varandra”.

Därför måste alla relevanta uppgifter och handlingar göras tillgängliga för parlamentets överläggningar, vilket inbegriper yttrandet från rådets juridiska avdelning och de underrättelser som legat till grund för domare Jean-Louis Bruguières två rapporter (i överensstämmelse med gällande sekretessbestämmelser).

5. Möjligt scenario vid uteblivet godkännande

Om parlamentet inte lämnar sitt godkännande till avtalet om finansiella betalningsmeddelanden skulle detta inte träda i kraft, och den provisoriska tillämpningen av avtalet skulle upphöra efter att EU underrättat de amerikanska myndigheterna om saken.

Den mest självklara metoden för ett fortsatt utbyte av uppgifter är att låta det ske inom ramen för avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan EU och USA, vilket är ett mer generellt instrument än avtalet om finansiella betalningsmeddelanden. När det gäller de medlemsstater som har ett eget bilateralt avtal med USA om ömsesidig rättslig hjälp, innebär EU:s avtal om ömsesidig rättslig hjälp snarare att det bilaterala avtalet kompletteras än att det ersätts.

Detta avtal är inte begränsat till terrorbrott: när det handlar om bankinformation räcker det att framställningen rör ”en identifierad fysisk eller juridisk person som misstänks eller anklagas för ett brott”, även om en stat har rätt att begränsa antalet brottskategorier där den bidrar med rättslig hjälp. Informationen kan innehålla förteckningar över specificerade bankkonton eller banktransaktioner som ”banker eller annat finansinstitut än bank” förfogar över. I en begäran om information måste man framför allt ange vem personen är och på vilka grunder han eller hon är misstänkt för brott, och man måste visa att informationen gäller brottsutredningen eller lagföringen.

Överföringen av uppgifterna till USA sker i enlighet med inhemsk lag i den berörda medlemsstaten/medlemsstaterna.

6. Rekommendation om avtalet om finansiella betalningsmeddelanden och framtiden

Mot bakgrund av ovanstående skulle föredraganden rekommendera att parlamentet **avstår** från att godkänna avtalet.

Föredraganden förväntar sig dock att rådet och kommissionen snabbt och målmedvetet kommer att driva på för en framåtblickande EU-strategi på området terrorismbekämpning. Säkerheten för EU:s medborgare får inte äventyras, men man får heller inte tumma på skyddet av uppgifter som rör enskilda, rättssäkerheten för den lagstiftning inom vilken företagen verkar eller lika spelregler för alla aktörer på marknaden. **I alla händelser måste det slås fast att detta är EU:s ansvar och att det behövs en lösning på EU-nivå.** Nederländerna och Belgien får inte lämnas i sticket.

Riktat informationsutbyte och användning av uppgifter i syfte att bekämpa terrorism är, och kommer att förbli, en nödvändighet. Vi bör främst koncentrera oss på att hitta luckor i säkerheten. Att det är viktigt att samla in underrättelser är helt uppenbart. Samma sak gäller en korrekt integrering och tolkning av de insamlade underrättelserna (pussla ihop bitarna). Allmänheten måste kunna känna förtroende för både uppgiftshanteringen och säkerheten. Målet måste vara att få allt på plats vid första försöket.

Europaparlamentet begär att kommissionen lägger fram rekommendationer om ett omedelbart öppnande av (nya) förhandlingar med Förenta staterna i båda frågorna, **uppgifter om finansiella betalningsmeddelanden för utredningar som rör terroristbekämpning och skydd av personuppgifter/personlig integritet i samband med informationsutbyte i brottsbekämpande syfte.**

Rådet uppmanas att svara genom att yttra sig om innehållet i de förhandlingsdirektiv som det kommer att anta med anledning av dessa rekommendationer. Givetvis förväntas rådet ta hänsyn till invändningar och rekommendationer från såväl Europaparlamentet som Europeiska datatillsynsmannen, liksom till arbetsgruppen som inrättades enligt artikel 29.

Parlamentet uppmanar också rådet och kommissionen att överväga en lösning som skulle kunna komplettera (och på sikt även ersätta) avtalet om ömsesidig rättslig hjälp mellan USA och EU, exempelvis genom att konsekvenserna av informationsutbyte som huvudsakligen sker i underrättelsesyfte tydligt anges, i stället för att det bara ges ett exempel på den information som utbyts inom det vanliga samarbetet för ömsesidig rättslig hjälp. När en sådan strategi utreds bör man uppmärksamma en lösning på EU-nivå för övervakning av uppgiftsutbyte och ange en EU-oberoende (rättslig) myndighet som skulle få befogenhet att kontrollera verksamheten inom programmet för spårning av finansiering av terrorism (och till och med ha rätt att spärra systemet). En förutsättning för en sådan lösning på EU-nivå är ett bindande internationellt avtal om skydd av personuppgifter och integritet i samband med informationsutbyte i brottsbekämpande syfte.

Det vore en bra idé att även låta arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) komma med sina rekommendationer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	4.2.2010
Slutomröstning: resultat	+: 29 -: 23 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Louis Bontes, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelis de Jong, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Kinga Gőncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Jeanine Hennis-Plasschaert, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Monica Luisa Macovei, Clemente Mastella, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Jacek Protasiewicz, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Axel Voss, Manfred Weber, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Alexander Alvaro, Elena Oana Antonescu, Andrew Henry William Brons, Ioan Enciu, Ana Gomes, Jean Lambert, Petru Constantin Luhan, Raúl Romeva i Rueda, Michèle Striffler
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Françoise Grossetête, Marita Ulvskog